

Jestem artystką multidyscyplinarną, absolwentką Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W swojej twórczości skupiam się na wątkach hauntologicznych. Korzystając z wiedzy antropologicznej tworzę projekty, w których człowiek doświadcza „nawiedzenia” na różnych płaszczyznach. Interesują mnie pęknięcia w rzeczywistości. Swoje inspiracje czerpię z historii o duchach, mitologii, horroru oraz weird fiction. Szukam odpowiedzi na pytanie czy jako ludzkość przestaniemy bać się ciemności. Obecnie zajmuje mnie posthumanistyczny horror, w którym człowiek odczuwa strach w obliczu planety oraz wątki gotyckie w Antropocenie.

Wzięcie udziału w programie umożliwiłoby mi zrealizowanie projektu i zaprezentowanie go szerszej publiczności. Jego tematyka jest też istotnym zagadnieniem, z którym się mierzymy nie jako gatunek ale jako symbiotyczna całość z innymi organizmami na tej planecie.

CV/ Portfolio

Aleksandra Przybysz

ur. 1994 w Warszawie

+48 507 533 023

e-mail: au.przybysz@gmail.com

[@aorszulka](mailto:au.przybysz@gmail.com)

Edukacja:

2014-2017 Akademia Sztuk Pięknych/ Wydział Rzeźby (stopień licencjacki)

2016/2017- Escola das Artes/ Sound and Image/ Porto/ PT (studia magisterskie)

2017-2019 Akademia Sztuk Pięknych/ Wydział Rzeźby (dyplom magistra)

Nagrody/ rezydencje/ stypendia:

2022 - Finalistka II edycji konkursu o nagrodę im. Chris'a Schwartz'a

„Pewne miejsce”

Muzeum Żydowskie Galicja/ Kraków

2020 - Rezydencja artystyczna Art House/ Instytut Adama Mickiewicza;

Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski

2018 - Staż w Qual Albatroz/stypendium programu Erasmus+/ Oeiros/ PT

2018 - Finalistka II Przeglądu Sztuki Współczesnej New Avant- Garde/

Galeria Szyb Wilson/ Katowice

2017 - Stypendium Erasmus + na Católica Escola das Artes/ Porto/ PT

Wystawy indywidualne:

2023 - The howling of dogs could be heard in the village/ Galerie Fotografic/
Praga/ CZ

2023 - The Biodegradable Space/ Industra Art/ Brno/ CZ

2022 - 1 - 2 - 3 - Baba Jaga patrzy!/ VI Wielkopolski Festiwal Fotografii / Poznań

2021 - Pamięć tłumaczeń/ Kraków Photomonth XIX/ FRINGE/ Kraków

2021 - Boże, pobłogosław tej rodzinie/ Gwar Przestrzen Artystyczna/ Katowice

2021 - Przestrzeń Biodegradowalna/ RFF Rybnicki Festiwal Fotografii/ Fundacja
Elektrowni Rybnik

2018 - Lśnienia/ Duży Pokój/ Warszawa

2017 - Punkty wyjścia/ MYKO/ Warszawa

Wystawy grupowe i zbiorowe:

2024 - 2138/ Poczta Główna/ Cracow Art Week/ UKEN/ Kraków

2023 - Z nimi/ Galeria STUDIO/ Warszawa

2023 - Erzac / Sound Art Forum/ Survival Art Review 21/ Wrocław

2022 - Matters of Lives/ Meta Forte/ Wenecja/ IT

2022 - Piguły/ Sound Art Forum/ Survival Art Review 20/ Wrocław

2022 - Byłoby miło gdyby/ 3. Festiwal Otwarty Jazdów / Warszawa

2022 - Skądinąd/ TURNUSIK/ Warszawa

2021 - Prace domowe/ Warsaw Gallery Weekend 2021/ Galeria Naga/
Pracownia Wschodnia

2021 - Powrót z gwiazd/ VI Piotrkowskie Biennale Sztuki/ Piotrków Trybunalski

2021 - Na brzegach przestrzeni/ Kraków Photomonth XIX/ FRINGE/ Skład Solny/
Kraków

2020 - Archiwum rodzinne/ Duży Pokój/ Warszawa

2018 - II Przegląd Sztuki Współczesnej New Avant-Garde/ Galeria Szyb Wilson/
Katowice

2017 - Testowane na sobie/ Oleandrów/ Warszawa

2016 - 1000° w rzeźbie/ Galeria HOL/ Łódź

Wystawy kuratorowane przeze mnie:

2021 - Prace domowe/ Warsaw Gallery Weekend 2021/ Galeria Naga/ Pracownia
Wschodnia

2021 - Boże, pobłogosław tej rodzinie/ Gwar Przestrzen Artystyczna/ Katowice

2021 - Na brzegach przestrzeni/ Kraków Photomonth XIX/ FRINGE/ Skład Solny/
Kraków

Publikacje w mediach:

Česká televize

Glissando

Szum

Ruch Muzyczny

Contemporary Lynxx

Miej Miejsce

Polskie Radio

Przekrój

Lepkość

video, bio-art, fotografia

2022 - 2023

Człowiek brzydzi się pierwotnych form o nieokreślonych krawędziach. Substancje, które nie są ani płynne, ani stałe, są odpychające. Nierzadko bywają one bohaterami horrorów sci-fi, w których zagrażają ludzkości. W filmach istoty mieszają się z ludzkim DNA, są śmiertelnymi intruzami w naszym ciele. To ciekawe zjawisko, biorąc pod uwagę, że organizm człowieka w większości składa się z nie-ludzkich bakterii, grzybów i śluzów.

Od 2022 roku hoduję grzyba herbacianego znanego również jako SCOBY (Symbiotic Culture of Bacteria and Yeasts). Grzyb rośnie podczas fermentacji i przybiera kształt naczynia, w którym się znajduje. Pomnażam go wybierając coraz większe naczynia aby i on stawał się coraz większy. Oswajam w ten sposób swój wstręt do tego typu pierwotnych form, jaki zaszczerpiła we mnie współczesna kultura.

Doświadczenie wstrętu uzależnione jest od kontaktu z ciałem, odczuwane jako nieprzyjemna intensywność. Bliski kontakt z tą formą, czyli opiekowanie się nią, dotykane jej z jednej strony budzi we mnie lęk, z drugiej fascynuje. Ta zimna substancja o nieprzyjemnym zapachu octu w kontakcie z ciałem osiąga taką samą temperaturę jak ciało. Nabiera kształtu i zaczyna imitować drugą skórę.

Projekt *Lepkość* składa się finalnie z trzech części – rozdziałów. Każdy z nich jest inną formą osławiania materii i jej przetwarzania. Tytuły prac zaczerpnięte są z alchemicznego traktatu o transmutacji, zamianie jednego ciała w inne – o zupełnie odmiennych właściwościach.

Lepkość/ na wystawie *Matters of Lives/* MetaForte/ Wenecja (IT) 2022

Kuratorzy: Noemi Biasetton, Costanza Sartoris, Matteo Vianello

Podczas trwania wystawy urządziłam warsztaty z pokonywania wstrętu. Każdy z uczestników doświadczał bliskiego, cielesnego kontaktu ze SCOBY'M, grzybem herbacianym.

Ciało musi przejść w postać, której nie posiada

video

Na prezentowanym filmie video moje ciało powoli przyswaja właściwości grzyba, stając się z nim jednością. Przy tak bliskim kontakcie substancja zaczyna przypominać części mojej własnej skóry. SCOBY (Symbiotic Culture of Bacteria and Yeasts), grzyb herbaciany, zlewa się z moim ciałem i przejmuje moje kształty.

Koncept i reżysera: Aleksandra Przybysz

Performerka: Aleksandra Przybysz

Zdjęcia: Tomasz Kawecki

Operator kamery: Tomasz Antkowiak

Dźwięk: Aleksandra Przybysz

Film powstał we współpracy z [Galerią Studio](https://www.galeriastudio.pl/)

<https://drive.google.com/file/d/1qDuhXRBzWZNAoam1xIhCOgWi36X59qsl/view?usp=sharing>

Ciało stopiło się w temperaturze żołądka

performance/ fotografia

Ta część pracy składa się z sekwencji siedmiu fotografii, na których zjadam wyhodowanego przez siebie SCOBY'ego. Jest to ostateczna forma kontaktu, akt połączenia totalnego i przyswojenia cech substancji. Zjedzenie odpowiednich organów u dawnych ludów stanowiło symboliczną formę oddania czci oraz przejścia sił i energii danej osoby. Zjedzenie SCOBY'ego to pokonanie towarzyszącego mi przy projekcie uczucia wstrętu, przejście na drugi biegun w korelacji odrzucenia i przyciągania. Wstręt przekuty zostaje w swego rodzaju przyjemność – przyjemność jedzenia. Termin konsumpcja, od łacińskiego *consumptio*, czyli „jedzenie”, „spożycie”, kieruje nas w stronę kolejnego obszaru – pola seksualności. Spożywanie pokarmu ustami bywa metaforą aktu płciowego. Pocałunek stanowi zrytualizowany gest karmienia.

Zdjęcia: Tomasz Kawecki

Ciało usycha w taką barwę, jakie jest jej ciepło

instalacja

Obiekt zrobiony w całości ze SCOPY'EGO, którego używałam do stworzenia video. Jest to moja zasuszona druga skóra.

Eksperymentowałam ze sposobem suszenia, zmieniając jego kolor, teksturę, poddając go różnym próbom temperatur.

Dokumentacja instalacji na wystawie *Z nimi*/ Galeria Studio/ Warszawa/2023

Przestrzeń Biodegradowalna

fotografia, VR, site-specific

2020 - 2022

Przestrzeń Biodegradowalna (2020-2022) to projekt współtworzony z artystą Tomaszem Kaweckim. Przez dwa lata dokumentowaliśmy opuszczone domy na terenach wiejskich na południu i wschodzie Polski. Powracaliśmy do tych samych miejsc rejestrując postępujący w nich rozkład. Bardzo szybko stawały się domem dla nowych organizmów. Ogrody i sady okalające budynki po wielu latach traktowania pestycydami czy antybiotykami stały się niewiarygodnie silne i inwazyjne. Z zebranej dokumentacji stworzyliśmy „grę” na gogle VR, w której widz przenosi się do tych przestrzeni i może się im dowolnie przyglądać. Widzi świat bez człowieka, pozostały tylko jego emblematy. Gra przypomina postapokaliptyczny obraz rodem z Planety Małp. Projekt był częścią rezydencji Art House organizowanej przez Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski i Instytut Adama Mickiewicza w 2020 roku. W 2023 roku wydaliśmy publikację zawierającą teksty i fotografie z projektu dzięki Industra Art Brno.

Fotografia z projektu *Przestrzeń Biodegradowalna*, Aleksandra Przybysz+Tomasz Kaweckim, 2021

Kadry z aplikacji na gogle VR *Przestrzeń Biodegradowalna*,
Aleksandra Przybysz+Tomasz Kawecki, 2022

Fotografia z projektu *Przestrzeń Biodegradowalna*, Aleksandra Przybysz+Tomasz Kawecki, 2021

The Biodegradable Space, Kraków 2023, self-publishing
przy wsparciu Industra Art, Brno (CZ).

Fotografie: Tomasz Kawecki, Aleksandra Przybysz

Tekst: Aleksandra Przybysz

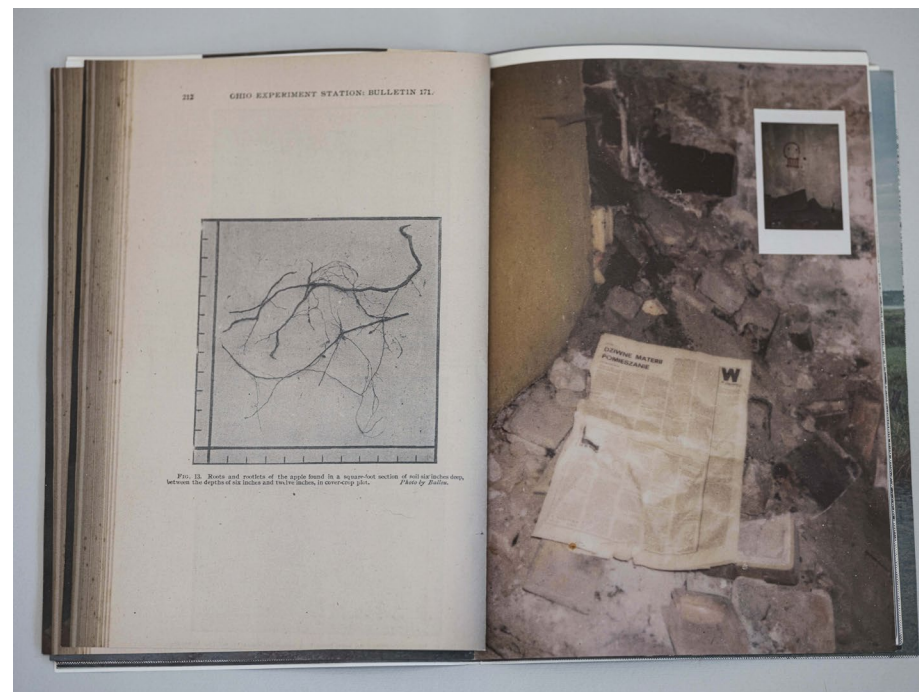
Edycja: Tomasz Kawecki, Aleksandra Przybysz

Projekt graficzny/skład: Aleksandra Przybysz

Premiera publikacji miała miejsce podczas wystawy
The Biodegradable Space w Industra Art Brno (CZ)
w 2023, następnie prezentowana była podczas wystawy
The howling of dog could be heard in the village
w Pradze (CZ) tego samego roku.

The howling of dog could be heard in the village/ dokumentacja wystawy/
Galerie Fotografic/ Praga (CZ) 2023

No explanation
praca dźwiękowa
2022

Praca dźwiękowa *No explanation* zawiera zebrane „dziwne dźwięki” amatorsko nagrane przez przypadkowych ludzi w różnych częściach świata. Tego rodzaju krótkie filmy kręcone są anonimowo w każdym zakątku świata, często słabej jakości, na których widzimy krajobraz, a w tle słychać osobliwe fenomeny dźwiękowe. Nagrania trzeszczą, przerywane są komentarzami świadków zdarzenia. Tajemnicze odgłosy otrzymały własne nazwy, takie jak bansal gun w delcie Gangesu i Zatoce Bengalskiej, yan w Shikoku w Japonii czy mistpouffers w Belgii. Zjawisko nasiliło się podczas pandemii i lockdown'u gdy zanieczyszczenie dźwiękowe było niewielkie. Ludzie wychwytywali wtedy niepokojące hałasy twierdząc, że to zapowiedź końca świata. Projekt jest zarchiwizowaniem osobliwych anomalii dźwiękowych.

<https://drive.google.com/file/d/1rkz2y1CybScpv0LFWGodAwtGlmy-382rA/view?usp=sharing>

No explanation/ dokumentacja instalacji dźwiękowej w opuszczonym szpitalu Betania podczas Survival Art Review XX/ Wrocław 2022

KAPUT

praca dźwiękowa
2023

KAPUT to wielokanałowa kompozycja dźwiękowa, złożona z nagranych przeze mnie strzępów audycji radiowych nadawanych na długich częstotliwościach. Transmisje te nagrałam używając starego radia w górskim domku, miejscu, które od czasu do czasu odwiedzam. Ze względu na swoją lokalizację, radio przechwytyje i odtwarza wszystko, co odbierze z fal radiowych, w tym audycje z różnych krajów. Słychać fragmenty niemieckiego, włoskiego i innych języków. Fragmenty te mają zróżnicowany charakter, są to rozmowy, recytacje, odliczanie i różne gatunki muzyki, od jazzu po operę. Wszystko to tworzy fantasmagoryczny obraz, poczucie tajemniczej ulotności i rodzi pytania o samo medium radia. Radio, które kiedyś było jednym z głównych źródeł informacji obok gazet, dziś stało się upiornym echem. Projekt został zaprezentowany we Wrocławiu podczas Sound Art Forum w ramach Przeglądu Sztuki Survival ERZAC, 2023.

<https://vimeo.com/844197669?share=copy>

KAPUT/ dokumentacja instalacji dźwiękowej w opuszczonej zajezdni tramwajowej Popowice podczas Survival Art Review XXI/ Wrocław 2023